

SVETA OBITELJ – UZOR NAŠIM OBITELJIMA

Petak pred Petu korizmenu nedjelju

19. ožujka 2021.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog razlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je u potpunosti ili djelomično poslužiti se i video-materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnoga puta zapjeva se prikladna korizmena pjesma nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Iv 12,20-33

Iz evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Među onima koji su se došli klanjati na blagdan bijahu neki Grci. Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: „Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa.“ Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. Isus im odgovori: „Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji. Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni. Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac. Duša mi je sada potresena i što da kažem? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!“ Uto dođe glas s neba: „Proslavio sam i opet ću proslaviti!“ Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: „Zagrmjelo je!“ Drugi govoraše: „Anđeo mu je zborio.“ Isus na to reče: „Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas. Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen. A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.“ To reče da označi kakvom će smrću umrijeti.

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Djeca kao plod ljubavi muškarca i žene ukazuju na plodnost bračnoga života. Prihvaćam li život kao Božji dar? Skrbim li o svakom povjerenom mi životu pouzdajući se u providnost ili me nešto u tome sprječava?
- Kako gledam na biološku neplodnost? Bih li mogao prihvatiti taj križ, odlučiti se na posvojenje odnosno udomljenje ili se posvetiti služenju životu na druge načine?
- Iskonska i neodvojiva veza između ljubavi i života danas je sve slabija, sve do toga da se dovodi u pitanje. Kako prevladati te izazove modernog vremena?
- Nemoguće je promicati kulturu života bez obitelji i njezine iskonske osobine prihvaćanja. Kako bi Crkva mogla pomoći obiteljima da žive istinsku kulturu života?
- Koliko se kao majka ili otac prepoznajem kao nasljedovatelj Svete obitelji? U kojim se sve vidovima pronalazim u sličnim izazovima i kušnjama, odnosno u sličnim radostima i ushitima?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog razlaganja:

U prethodnoj katehezi podsjetili smo se da bračna ljubav između muškarca i žene otkriva uzvišenost Božje ljubavi. U ovoj pak katehezi želimo zajedno s papom Franjom ispjevati hvalospjev kulturi života čije je okrilje oduvijek bila obitelj. Papa stoga naglašava da

je obitelj „mjesto u kojem se novi život ne samo rađa nego i prihvaća kao Božji dar. Svaki novi život 'omogućuje nam otkriti veličinu najbesplatnije ljubavi, koja nas nikada ne prestaje iznenađivati. To je ljepota da smo mi prvi ljubljeni: djecu se voli i prije nego što se rode'. Ovdje vidimo odraz prvenstva ljubavi Boga koji uvijek preuzima inicijativu, jer se djecu 'voli prije nego što su učinila bilo što da zavrijede tu ljubav'“ (AL 166).

Djeca su dar. Danas, više nego ikad, svjedoci smo širenja mentaliteta koji u svemu i po svemu manipulira pro-kreativnim činom ljudskoga stvorenja, do te mjere da ga potpuno odvađa od njegove iskonske povezanosti s obitelji. U današnjem mentalitetu ne uočava se niti najmanja razlika između stvaranja ljudskog bića naravnim bračnim činom i stvaranja umjetnom oplodnjom ili drugim metodama koje se neprestano razvijaju. To opće mišljenje, u koje smo svi uronjeni, sve više se širi jer je čovjek smetnuo s uma da je dijete veliki dar koji dolazi odozgo. Prije nego što je „naše“, dijete je Božje, njemu pripada. Tek onda kad vjerom prihvatite da su ga od Boga primili kao dar, otac i majka s punim pravom mogu reći da je dijete „njihovo“. Blažena Djeвица Marija je s takvim raspoloženjem srca i uma prihvatila biti djevičanskom majkom Sina Božjega i zato je s pravom nazivamo Bogorodicom. S takvim je raspoloženjem srca i uma i sv. Josip prihvatio dijete Isusa i zato ga s pravom nazivamo Isusovim zemaljskim ocem.

Papa Franjo nas upozorava da čak i onda kad „dijete dolazi na svijet u neželjenim okolnostima, roditelji ili ostali članovi obitelji moraju učiniti sve što je u njihovoj moći da ga prihvate kao Božji dar i preuzeti na sebe odgovornost da ga prihvate s otvorenosću i ljubavlju. Jer 'kada je riječ o djeci koja dolaze na svijet, nijedna žrtva odraslih ne smije se držati previše skupom i previše velikom kako bi se izbjeglo da neko dijete pomisli da je pogrješka, da ništa ne vrijedi i da je prepušteno ranama života i bahatosti ljudi'. Dar novog djeteta, koje Gospodin povjerava ocu i majci, započinje prihvaćanjem, nastavlja se čuvanjem tijekom zemaljskog života i za konačni cilj ima radost vječnoga života. Ozbiljnim promatranjem krajnjeg određenja ljudske osobe roditelji će postati još svjesniji dragocjenog dara koji im je povjeren“ (AL 166). Stoga „s posebnom zahvalnošću Crkva 'podupire obitelji koje prihvaćaju, odgajaju i okružuju svojom ljubavlju djecu s teškoćama u razvoju'“ (AL 82).

Papa potvrđuje svetu i apsolutnu vrijednost ljudskog života od začeca do naravne smrti te moralnu neprihvatljivost pobačaja i eutanazije i podsjeća nas da je tolika „velika vrijednost ljudskoga života, i tako neotuđivo pravo na život nevinog djeteta koje raste u utrobi majke, da se ni na koji način ne može pravom nad vlastitim tijelom opravdati donošenje odluke o tome životu, koji je sam sebi svrha i koji se nikada ne može smatrati 'svojinom' drugoga ljudskog bića. Obitelj štiti ljudski život u svim njegovim fazama, uključujući i posljednju“ (AL 83). Budući da je stvaranje božanski čin, papa Franjo naglašava da „svaka žena sudjeluje u 'misteriju stvaranja, koje se obnavlja svakim rađanjem“ (AL 168).

Ako Marija i Josip uspijevaju komunicirati kao majka i otac u odnosu na Isusa, to je stoga što je, u biti, živo njihovo bračno zajedništvo. Toliko puta zaboravljamo da temelj roditeljstva nisu djeca – roditeljima se ne postaje samim rođenjem djeteta, za što je sv. Josip konkretni primjer – nego bračni odnos supružnika. Stoga sveta nazaretska obitelj predstavlja nepresušno vrelo nadahnuća za svaku kršćansku obitelj na svakom prostoru i u svakom vremenu.

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Nastoj u svakom članu obitelji prepoznati Božju sliku, napose u trenutcima kad je ta slika zamagljena ljudskom nesavršenošću ili grijehom, zauzimajući se za aktivnu posvećenost i prisutnost u životu svoje djece!

- Razvijajte u obitelji svijest da je svaki član obitelji dobrodošao, bez obzira na način na koji je ušao u obitelj. Neka djeca dožive dar novoga života/člana obitelji kao bogatstvo koje je svima darovano od Boga.
- Posvješćuj(te) u svakodnevnim, običnim životnim situacijama vrijednost malih žrtvi i prikazuj(te) ih za dobrobit članova svoje obitelji!

Slijedi pobožnost križnog puta.